



Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Milí přátelé CSI,

dovolte mi, abych Vám na začátku roku poděkovala za přízeň, kterou projevujete našim pro Krista pronásledovaným bratřím. Děkuji Vám, že nemlčíte a nezavíráte oči před jejich utrpením, protože „kokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili“. Zároveň mi ale nezbývá než konstatovat, že minulý rok byl z pohledu CSI smutný. Zemí, ve kterých se situace křesťanů zhoršila je víc, než zemí, kde zaznamenáváme nějaké zlepšení. Zvláště v regionu Blízkého východu přinesly události po „Arabském jaru“ vystupňování agrese džihádistů proti křesťanům a ostatním náboženským menšinám. A tak jsme svědky pokusu o úplnou likvidaci křesťanských církví v regionu. Poté, co byli ve druhé polovině 20. století vyhnáni z arabských zemí téměř všichni židé, dochází k dalšímu vyhánění. Židé podobně jako křesťané tvořili v těchto zemích elitnější a vzdělanější část obyvatelstva. Ve spojení s migrační vlnou, kterou tvoří převážně mladší, na arabské poměry vzdělanější a bohatší část populace, se budoucnost Blízkého a Středního východu jeví stále beznadějněji. CSI už od roku 2011 varuje před genocidou náboženských menšin v regionu. Protože je situace vážná a pozornost médií ani politiků neodpovídá vážnosti situace, rozhodli jsme se přispět alespoň malým dílem k lepší informovanosti. Uspořádali jsme veřejné shromáždění v Praze na Hradčanském náměstí (14.10.) Na shromáždění s mottem „Už nemůžeme mlčet“ navazovala o měsíc později velice silně obsazená konference s názvem Křesťané, Blízký východ a Islámský stát – poslední stádium genocidy? Při té příležitosti Prahu navštívil viceprezident CSI John Eibner. Kromě účasti na konferenci poskytl rozhovory nejen křesťanským médiím, ale také ČT a Týdeníku Echo. Obě akce (shromáždění i konference) splnily účel, pro který jsme se rozhodli je zorganizovat. Vyvolaly nejen přímý ale i mediální zájem a přispěly k větší informovanosti. Součástí těchto akcí byl i sběr podpisů pod petici, která požaduje po Vládě ČR, aby se záchrana křesťanů na Blízkém východě stala prioritou její zahraniční politiky. Před několika dny jsme odeslali Vládě ČR podpisové archy s téměř tisícovkou podpisů. Děkuji našim aktivním spolupracovníkům ve farnostech, kteří se zasloužili o nemalé navýšení počtu podpisů pod petici.

Hned v úvodu Zpravodaje, který držíte v ruce, Vám přinášíme velice podnětný rozhovor s Johnem Eibnerem převzatý z Týdeníku Echo. Rozhovor je ilustrován snímkem z konference a tématem je situace na Blízkém východě.

CSI hovoří, informuje, ale především koná. Dočtete se, že 900 syrských dětí obdrželo díky Vaším štědrým darům školní pomůcky na celý školní rok. Pokračuje také osvobozování otroků v Súdánu. Přečtete si příběh osvobozené Abuk Alieu Yom. CSI také pomáhá křesťanským uprchlíkům v Nigérii – více ve Zpravodaji. Kdo z Vás viděl skvělý americký film Gran Torino s Clintem Eastwoodem v hlavní roli, jistě si vybaví, že ve filmu jde o jeho vztah se sousedy – přistěhovalci z kmene Hmongů. Ve Zpravodaji se dočtete, že Hmongové žijí na náhorních planinách v Laosu a jsou komunistickou vládou pronásledováni.

V závěru loňského roku se konalo mimořádné shromáždění členů zapsaného spolku Křesťanská mezinárodní solidarita. Shromáždění schválilo nové stanovy, zvolilo nové orgány spolku a změnilo název a sídlo spolku. Nově tedy spolek nese název Křesťanská mezinárodní solidarita – ČS z.s. Nový název reflektuje skutečnost, že původně jen česká pobočka CSI rozšiřuje své aktivity také na Slovensko. Místopředsedou spolku byl zvolen Ing. Miroslav Peterec z Liptovské Štiavnice, jako zástupce slovenské větve CSI. Nyní čekáme, až budou všechny tyto změny zapsány rejstříkovým soudem.

V roce 2016 Vám hojnost Božího požehnání přeje Ing. Monika Kahancová

Foto na titulní straně: Sýrie - 900 dětí obdrželo od CSI školní potřeby



**Kontaktní údaje na nově vznikající zastoupení CSI na Slovensku jsou -
Ing. Miroslav Peterec, Liptovská Štiavnica, tel: 0910 555 984,
email: mpeterec@gmail.com**

Proč pomáháme džihádu, a ne křesťanům?

Rozhovor Daniela Kaisera (redaktora Týdeníku Echo) s Johnem Eibnerem o tragickém osudu křesťanů na Blízkém východě.



Američana **Johna Eibnera**, viceprezidenta Křesťanské mezinárodní solidarity (CSI), přivedla na Blízký a Střední východ starost o pronásledované křesťany, po sedmi letech působení v oblasti má ostrě kritický názor na tamní situaci, speciálně občanskou válku v Sýrii a zahraniční politiku USA i Evropy. U muže, který původně vítal invazi do Iráku, je to dramatický posun. Letos v červenci papež František I. prohlásil, že v této oblasti jsou křesťané vystaveni genocidě. Eibner tvrdí, že vyhlazování křesťanů je ještě možné na poslední chvíli zastavit a vrátit alespoň na Blízký východ pluralitu, jaká pro něj v historii byla charakteristická.

Co se vám dnes zdá pravděpodobnější?

Pokud současné trendy budou pokračovat, dopadnou křesťanské komunity na Blízkém a Středním východě stejně jako židovské. Například v Iráku byla židovská obec od biblických dob, Babylon se ostatně nacházel na území dnešního Iráku. Obec to byla rozsáhlá a vlivná. Ještě v roce 1948 v Iráku žilo asi 130 tisíc Židů. Dnes je v Iráku Židů deset. (Mezitím i je izraelská vláda vyexpedovala – pozn. red.) Podobný vývoj, ačkoliv třeba ne tak rychlý, se odehrává v celém regionu.

Kdy začal?

Po druhé světové válce a ustavení Státu Izrael. Mám takový zážitek z jedné křesťanské vesnice poblíž Mosulu. Mosul je mi-

mochodem postavený na ruinách biblické Mepsily. V té vesnici stojí stará synagoga zasvěcená jednomu biblickému prorokovi, který se tu podle židovské tradice narodil, bylo to tedy významné poutní místo. Dnes už ve vesnici samozřejmě nežije ani jeden Žid, synagoga je v dezolátním stavu. Ale mluvil jsem tam s jednou křesťanskou dámou, která se z vesnice kdysi provdala do Bagdádu, po pádu Sadáma byli její manžel a syn zavražděni džihádisty, a jí tak nezbývalo než se vrátit do rodné vesnice. Odvyprávěla mi svůj život a úplně na konci povídá: Ještě jako malá holka pamatuji vyhnání Židů. Bylo to asi tak v roce 1950, rodiče ji vzali na návštěvu k jedné odcházející židovské rodině. Židé prodávali nábytek, který nemohli po-brat. A byla tam ještě jedna žena, která se té rodině posmívala, urážela je. A Židovka jí řekla: Zapamatuj si, tak jako neděle následuje po sobotě, přijde po národu soboty na řadu národ neděle. Malá holka tomu nerozuměla, stará dáma dnes rozumí, jaké síly tu jsou v pohybu.



Účastníci konference o křesťanech na Blízkém východě

**Nicméně čistky křesťanů následovaly po
čistkách Židů se zpožděním padesáti še-
desáti let. Co byl tentokrát hlavní spou-
štěč?**

Genocidy nebo čistky mají své vykona-
vatele, ale vždycky se dějí v nějakém po-
litičtém a ideologickém kontextu. V tomto
případě jsou samozřejmě vykonavatelem
džihádisté, ale podmínky pro džihádisty
vznikly zásahem zvenčí. Neobejdeme se tu
bez krátkého pohledu do historie: v moderní
době na Blízkém východě měly nábožen-
ské menšiny vždycky nějakého protektora.
V Otomanském impériu byly křesťanům a
Židům vytyčeny určité podmínky, které mu-
sely respektovat. Kdyby třeba padli do pode-
zření, že se podílejí na přípravě povstání,
mohla být jejich obec vyhlazena. Když se
ale těch podmínek drželi, byli pod ochra-
nou panovníka. Mohli stavět kostely a sy-
nagogy, provádět své obřady. Otomani byli
po první světové válce nahrazeni britskou
a francouzskou okupační správou. I v těch
našly menšiny protektora, byla to pro ně zla-
tá doba. Po evropských mocnostech přišly
arabské, nacionalistické diktatury. Do jejich
ideologie se vešli všichni Arabové, sunnité,
šiiité, křesťané, všichni patřili k jednomu ná-
rodu. Éra nacionalistických diktatur skončila
nejdřív invazí USA do Iráku a definitivně tzv.
arabským jarem. Jenže tentokrát většinou
po padlém protektorovi žádný nový nena-
stoupil. V Iráku sice operace Irácká svoboda
skončila smetením diktátora, ale Američané
byli buď neschopní, nebo neměli chuť na-
stolit politický řád, který by lidem garantoval
základní bezpečnost.

**A byli Američané neschopní, nebo neo-
chotní?**

Toť otázka. Já bych v zásadě řekl, že ne-
ochotní. Moderní forma imperialismu je víc
nezodpovědná než starý imperialismus.
Britové a Francouzi tu garantovali pořádek.
Moderní forma imperialismu, hlavně na
Středním východě, se soustředí na ochranu
vlastních strategických a hospodářských zá-
jmů a na místní obyvatelstvo přitom zapo-
míná. Dnes platíme za naftu míň než před

deseti nebo patnácti lety. Jak je to možné v
oblasti, kde jinak zuří chaos, revoluce? Pro-
tože systém, který jsme tam založili, ochra-
ňuje tyto hospodářské zájmy.

**Nehraje v poklesu světových cen ropy
hlavní roli otevírání nových nalezišť?**

Je to samozřejmě faktor, ale i produkce
ropy v Iráku jde neustále nahoru. Mezitím
bylo zavražděno mnoho iráckých křesťanů,
napadena spousta kostelů a církevních in-
stitucí. Pořád čekám, kdy mi někdo ukáže,
kolik bylo za tu dobu napadeno ropovodů,
kolik bylo uneseno nebo zavražděno členů
představenstev ropných společností.

**Jak vás tak poslouchám, budete asi do-
cela kritický k invazi do Iráku...**

Docela? Zcela. Přitom v roce 2003 jsem
invazi podporoval, věřil jsem tomu, co se
nám říkalo o zbraních hromadného ničení,
věřil jsem, že půjde o přechod k demokracii,
a to nejen v Iráku.

**Byl pokus Američanů v Iráku naoktrojo-
vat demokracii od počátku odsouzený k
neúspěchu, nebo se to za jiných okolnos-
tí mohlo podařit?**

Neřekl bych, že absolutně odsouzený k
neúspěchu, ale museli bychom od začátku
převzít imperiální odpovědnost, k čemuž
naše vláda nebyla připravena. Místo toho si
řekli: Když nemám dost sil na plošnou terito-
riální kontrolu, zaměřím se aspoň na obranu
svých strategických a ekonomických zájmů.
Já když jsem se v 80. letech angažoval v
protikomunistických aktivitách ve východní
Evropě, byla naše práce v souladu s politi-
kou Západu. Zlaté staré časy. Na Středním
východě to tak není. Osobně jsem byl pro in-
vazi do Iráku i proto, že jsem ještě mentálně
žil ve zlatých starých časech. Dnes bohužel
vidíme, že od invaze mongolské Zlaté hordy
nezažil Střední východ tak masivní zkázu a
smrt. (*Bagdád padl do rukou Mongolů v roce
1258, datum částí historiků považované za
konec klasické islámské civilizace – pozn.
red.*)

**Jak hodnotíte Obamův výkon v této ob-
lasti?**

Změnila se taktika. Jestliže za Bushe USA

prosazovaly své zájmy masivní vojenskou přítomností, dnes sázíme víc na hybridní válku. Ale ty zájmy zůstávají stejné. Washington v duchu Obamovy doktríny vést zezadu spoléhá na své spojence v oblasti – Katar, Saúdskou Arábii, Turecko. Když vypuklo arabské jaro, Amerika kde mohla, podporovala změnu režimu. Následná kontrarevoluce v Egyptě naopak Spojenými státy podporovaná nebyla, ale zajistila stabilitu, Egypt přestal sklouzávat do chaosu, jaký dnes panuje v Iráku a Sýrii. U Sýrie je třeba říct, že Asadův režim nezkolaboval, má nadále značnou podporu, těžko říci, jestli většiny, ale rozhodně významné části obyvatelstva. Například Damašek nepovstal. Bohužel se dnes Washington v Sýrii vrací ke scénáři, jaký uplatňoval v Afghánistánu 80. let, znovu podporuje džihádisty. Pamatujete si na válku v Afghánistánu?

Pamatuji se, jak jsem se radoval při zprávách, kolik zase mudžahedíni zabili sovětských vojáků.

Samozřejmě. Amerika taky mudžahedíny podporovala proto, aby krvácel Sovětský svaz, nikoliv z lásky k džihádu. Jenže v tom pokračuje i po pádu komunismu. Dnes se Washington v Sýrii snaží zbavit Asada, který má za spojení dva tradiční nepřátele Washingtonu – Moskvu a Teherán. A když se nepodařilo ho odstranit za pomoci umírněné opozice, začala Amerika podporovat radikální síly. Sleduje tu své tradiční politické cíle: v případě Íránu zlomit šíitský půlměsíc, který se rozprostírá od Íránu přes Irák do Sýrie k Libanonu a Hizballáhu. A v Sýrii by se kromě toho mohlo podařit kompletně vypudit z Blízkého východu Rusko. Sýrie má dnes tu smůlu, že je dějištěm zástupné války. Z jedné strany Amerika a její spojenci, což jsou sunnitské Turecko, Saúdská Arábie, Katar. Proti nim síly, které nejsou součástí americké globální bezpečnosti a ani být nechtějí: Írán a Rusko.

Takže vaše teze zní, že kvůli svým geopolitickým cílům Amerika hází blízkovýchodní křesťany z okna?

Ano. Ne že by je házela vlastníma ruka-

ma, stačí, že o ně nejeví zájem. Jsou obětí geopolitického směřování Ameriky. Ameriku zajímá hybridní soupeření s Ruskem, nikoliv křesťanské menšiny, které se dostanou do soukolí této přetahované. Nejsem žádný fanoušek Asada, ale na jeho území jsou menšiny pod ochranou. Zatímco všude, kde vládne ten či onen druh povstalců, zuří náboženské čistky. Dnes se od severozápadního pobřeží Sýrie až k předměstí Bagdádu rozprostírá pás území, které je vyčištěné od křesťanů – ať už tam vládne Islámský stát, an-Nusrá, nebo Svobodná syrská armáda.

Svobodná syrská armáda se taky účastní čistek?

Ano, máme zdokumentované, že se podílela na akcích an-Nusry. Dnes dokonce i generál Petraeus ve svém memorandu k Sýrii mluví o umírněné an-Nusře. Přitom An-Nusrá je otevřeně součástí al-Káidy. Takže my máme dnes v establishmentu vysoce postavené lidi, kteří veřejně uvažují o vyzbrojování takových radikálních skupin. Ta terminologie mimochodem začíná připomínat způsob, jakým mluvíme o Saúdské Arábii. Ta bývá tu a tam v Americe taky označována jako umírněný islámský stát. Umírněný islám tedy znamená, že si doma děláte, co chcete, ale v zahraniční politice podléháte USA.

Jak velkou pozornost vzbuzuje v USA osud blízkovýchodních křesťanů?

Velmi malou. Poprvé jsem cestoval do Iráku v roce 2008 během tehdejší vlny protikřesťanského teroru, kdy je zabíjeli a vyháněli z Mosulu, Bagdádu... V USA jsme posléze zahájili kampaň, která ale selhala. Ne-sehnali jsme politickou podporu. Přitom ta zvěrstva byla jasně zdokumentovaná, ale narazili jsme na politické problémy. Tehdy dosluhující prezident Bush vyhrál jen díky podpoře konzervativních křesťanů, bez nich by v Bílém domě nebyl. Měl s nimi politickou domluvu, zaměřenou na domácí záležitosti, jako že se postará o převahu konzervativců u Nejvyššího soudu.

Křesťanská pravice v USA se hodně zajímá o Stát Izrael, proč svou starost nerozšíří na tamní křesťany?

To je velmi dobrá otázka. Položil jsem tu- též otázku mému starému příteli Danielu Pi- pesovi (*rozhovor s ním přinesl Týdeník Echo letos v září – pozn. red.*). Je to pár let, v Bí- lém domě byl ještě Bush, s Danielem jsme se náhodou potkali v metru ve Washingtonu a on mi povídá, že se právě vrací z třídení konferenci na Kapitolu, organizované sku- pinou Křesťané společně pro Izrael. Tři dny jim na konferenci vystupovali kongresmani, lidi z Bushova týmu, střídaly se televizní štáby, prostě velká věc. Daniel coby sionis- ta byl samozřejmě naprosto spokojený. A já se ho ptám: Dane, umíš mi pomoci s jednou záhadou? Jak to, že nikdo nezaloží skupinu Křesťané společně pro perzekuované křes- ťany? Neměl odpověď, že prý se nad tím za- myslí. Mluvil jsem s ním znovu po půl roce, pořád neměl odpověď.



Řečníci na konferenci pořádané CSI: Sal- man Hasan, John Eibner, Michal Řoutil a To- máš Pojar, moderoval Jan Fingerland.

Máte tu odpověď vy sám?

V Americe je křesťanská obec převážně protestantská. A protestantské církve neu- znávají většinu blízkovýchodních křesťanů za křesťany. V regionu jsou ortodoxní, kop- tové, syráská církev a další. Když americký protestant vidí nějakého jejich biskupa – nej- spíš bude mít hnědou kůži, dlouhé vousy a legrační oblečení –, zpravidla si řekne: Co je to za zjev? Protestanti v Americe často ne- uznávají za křesťany ani katolíky, v Americe vzájemné uznání mezi křesťanskými de- nominacemi, které panuje v Evropě, takhle plošně neplatí. Protestanti se snáz dokáží identifikovat s Izraelem, protože to je biblic- ký příběh a oni mají pocit, že podporou Iz- raele se mohou stát aktéry proroctví o konci

světa, příběhu, který jim je povědomý. Přes- to si myslím, že kdyby zaznělo jasné slovo z vedení církví, většina amerických protestan- tů by věc blízkovýchodních křesťanů vzala za svou. Ale takové jasné slovo prostě tehdy nezaznělo, tuším, že kvůli politické dohodě s Bushem, kdy se konzervativní křesťané omezili na vnitřní politiku, a kdy by apely na to, jak co v Iráku dělat jinak, oslabily jejich prezidenta. A proč se toho nechytli demokra- ti, tehdy ještě v opozici? Riskovali by otázku: Když jste tak chytří, co přesně byste udělali vy? Museli by se zavázat k masivnější po- zemní operaci – a to se jim z principu ne- chtělo.

To bychom měli protestanty, a kde je podpora od katolické církve?

Oba poslední papežové, Benedikt i Fran- tišek, na osud křesťanů z Blízkého a Střed- ního východu opakovaně upozorňovali, vy- zývali k přímělným modlitbám. Ale já když přijdu do katolického kostela, v Evropě nebo v Americe, jen velice zřídka slyším, že by tam někdo blízkovýchodní křesťany zmiňo- val. Mezi Vatikánem a farnostmi se v tomto případě nějak přerušilo vedení. Od biskupů toho taky moc neslyšíte, ti mají větší starost o udržování mezináboženského dialogu.

Dnes velká část křesťanských politiků a intelektuálů – vidíme to nakonec i v Čes- ku – odmítá pomáhat přednostně křesťa- nům, aby je nikdo neobvinil, že diskrimi- nují muslimy.

To je známka dekadence křesťanstva v Evropě a Severní Americe. Dokážete si představit židovské předáky, jak ve chvíli, kdy je někde diskriminovaná židovská obec, řeknou: Nemůžeme jim teď pomáhat, proto- že musíme pomáhat všem? Jistěže bychom se měli snažit pomáhat v konečném důsled- ku všem, ale je normální a úplně přirozené, že člověk má první starost o svou vlastní ko- munitu.

Co když většina křesťanů už dnes nepřemýšlí v rámci komunity, ale jsou pro ně důležitější jiné jejich identity?

Jistě, křesťanská identita v západním svě- tě byla hodně poničena, typický křesťan už

víru nepovažuje za svoje těžké.

Co dnes Západ ještě může na Blízkém východě dělat?

Myslím, že západní politici mají zvláštní zodpovědnost, starost o oběti náboženských čistek v Orientu. Měli by udělat všechno, co je v jejich silách, pro zastavení džihádu. Což v první řadě znamená ukončit podporu pro různé džihádisty. Podívejte, Sýrie měla 22 milionů obyvatel. Dnes je polovina z nich mimo své domovy, z těchto 11 milionů čtyři odešly do ciziny, do Turecka, Jordánska, Libanonu, teď někteří pokračují do Evropy. Ale kde je těch sedm zbývajících milionů z 11 milionů, kteří byli nuceni opustit své domovy? Uvnitř Sýrie, většinou na územích pod Asadovou kontrolou. Takže

každý, kdo má špetku humanitárního citu, by si měl přát, aby státní moc, která těmto lidem dnes poskytuje jakousi ochranu, nebyla smetena. Co se stane s 16 miliony, kteří dnes žijí v Asadem kontrolované Sýrii, až bude smeten? Kam půjdou? Do Evropy? To je všechny přijme paní Merkelová a dá jim civilizovaný život v Německu? Nepřipadá mi to realistické.



Daniel Kaiser

Rozhovor je převzat z loňského 50. čísla Týdeníku Echo – se svolením redakce Echo24 www.echo24.cz

Sýrie: Školní pomůcky pro 900 dětí

„Vděčnost dětí je mou odměnou“ - sestra Sára

Ve válkou zničené Sýrii se vyskytují ostrůvky naděje. Jedním z nich je práce obětavé sestry Sáry pro děti vnitro syrských uprchlíků. V nedávné době mohla díky pomoci CSI distribuovat školní pomůcky pro 900 dětí.

Holčička se rozzáří, když od sestry Sáry (jméno změněno) dostává balíček školních potřeb. Dívka je jedním z 900 dětí, které obdržely školní potřeby na celý rok. Stalo se tak díky spolupráci s místním dodavatelem školních potřeb. Rodiny těchto dětí jsou syrští uprchlíci, kteří se uchýlili na území ovládané režimem Bašára Asada.



Sestra Sára se svými žáky

Dokonce i mladí dospělí jsou v Sýrii podporováni. Sestra Sára spolu se dvěma odborníky z Libanonu organizuje výuku pro

ženy a muže ve věku kolem 20 let. Získané poznatky v oboru psychologie, teologie a sociální práce tito mladí lidé uplatní při konkrétní pomoci lidem postiženým válkou. Vracejí se do svých domovských obcí a postiženým pomáhají slovem i skutkem.



a škola může začít

Velkou starost sestře Sáře působí skutečnost, že děti uprchlíků zameškaly mnoho školní docházky. V současné době organizuje třídy pro 100 dětí s výukou v arabštině, angličtině a francouzštině. Nechybí ani tvůrčí předměty – hudební a výtvarná výchova. Poptávka po těchto hodinách je obrovská, a to i mezi dospělými. Proto by měla být škola rozšířena o nabídku výuky pro „pokročilé“. Kromě toho jsou vyučovány i přírodovědné předměty jako je chemie, fyzika a matematika.

Reto Baliarda - CSI

„Občané Laosu mají právo a svobodu náboženství vyznávat nebo nevyznávat“ – článek 30. ústavy Laosu.

Laoský stát se snaží křesťanství a křesťany vyloučit s veřejného života. Na rozdíl od Vietnamu se v dnešním Laosu nevyskytují případy dlouholetého věznění křesťanů. Stát chce formou krátkodobých věznění a opakujícího se mučení křesťany zastrašit a tím zastavit šíření křesťanství.

Mezi různými náboženskými společenstvími uznává laoská vláda následující: buddhismus (kolem 60% obyvatel, křesťané 2-3%), evangelíky, kteří jsou sdružení ve státem kontrolované Evangelické církvi Laosu (LEC), katolíky a adventisty. Podobně jako ve Vietnamu odmítají úředníci registraci protestantských nezávislých společenství. Během posledních let totiž značně vzrostl počet jejich příslušníků.



Křesťanka s dítětem vyhnaná z rodné vesnice

Komunisté upřednostňují buddhisty

Buddhisté tvoří většinu obyvatelstva. Žijí ve shodě s pravidly bývalého komunismu a státem nejsou prakticky vůbec kontrolováni a mohou své aktivity nerušeně provozovat. Podle vládou přijatých nařízení musí všichni ostatní vyznání dopředu hlásit konání bohoslužeb a dalších aktivit Laoské frontě pro národní obrodu.

V rozporu s ústavou jsou pronásledována protestantská nezávislá společenství. Mezi nimi jsou nejpronásledovanější věřící, kteří patří k nelaoskému obyvatelstvu - přede-

vším Hmongové. Komunističtí úředníci jsou vysazeni na příslušníky tohoto kmene již od dob před vítězstvím komunismu v roce 1975. Hmongové byli nepřetržitě v ozbrojeném konfliktu nejdříve proti Francouzům, potom proti USA a nakonec vedli gerilovou válku proti laoským komunistům.

Nezávislá křesťanská společenství jsou také vystavena tlaku fanatických příslušníků buddhistické většiny a původních animistických obyvatel Laosu. Zatímco se komunistická vláda příliš o náboženskou situaci na náhorní plošině nezajímala, spojili se mnozí lokální úředníci s buddhistickými a animistickými extrémisty, aby zabránili konverzím domorodého obyvatelstva ke křesťanství. Zajistili si tak monopol moci ve stávajících obcích na náhorní planině.

Kdo se odmítne křesťanství zřít a přejít zpět k buddhismu nebo modlám nebo upustit od evangelizace mezi buddhisty a animisty musí počítat s tím, že bude buď vyhnán ze své domovské obce, nebo bude na měsíce uvězněn či dokonce zavražděn.



Kostel a obydlí Hmongů

V loňském roce bylo evidováno 6 porušení zákonů - nezákonných věznění apod.

Žadejte vládu Laosu o náboženskou svobodu pro všechny prostřednictvím zaslání protestního listku!

His Excellency
U Thein Sein President Choummaly Sayasone
Office of the President
Presidential Palace Setthathirath
Vientiane Laos

Jižní Súdán: Příběh Abuk Alieu Yom

Abuk Alieu Yom byla jako malá dívka od-
vlečena arabskými milicemi a zotročena.
Otrokář s ní jednal jako s nejdopornějším
tvorem a celých 13 let se nesměla ostříhat.



Abuk vypráví: Pocházím z Adieng (spolkový stát Warrap). Na své odvěčení si dobře pamatuji, bylo mi deset let. Navštívila jsem

se svou rodinou trh ve městě Aweil. Náhle jsme byli přepadeni arabskými milicemi. Naši utíkali na jednu stranu, já na druhou. Od té doby jsem je už neviděla.

Plakala jsem a oni mě bili

Jako dítě jsem neměla žádnou šanci utéct. Posadili mě na koně ještě s jedním Dinkou (kmen), který se jmenoval Garang. My dva jsme byli stále hlídáni pěti Araby. Když jsme se rozplakali, bili nás. Jízlivě se nás ptali, proč pláčeme.

Krutý otrokář

Pochod trval tak dlouho, dokud nás neprodali. Otrokář, který si mne koupil, žil se svojí ženou a dvěma dětmi v Meiram. Byla jsem nucena pracovat od brzkého rána do pozdního večera – vařit a prát. Navíc ke mne otrokář Abdullah choval velice krutě a podle. Ponižoval mne a mlátil celou dobu. Pravděpodobně se ke mně choval tak bezohledně, protože jsem nebyla jeho dítě. Svoje děti nebil.

Your country's Constitution as well as the Universal Declaration of Human Rights of the UN and the International Covenant on Civil and Political Rights, ratified by your country in the year 2009, all call for religious liberty.

Nevertheless, Christians in Laos, especially in the countryside, are time and again sentenced to imprisonment terms, driven away from their homelands or, at times, even murdered if they evangelize or refuse to renounce their faith and return to Buddhism or to the Animist rituals of their ancestors.

As a matter of urgency, we call on your Government to act in accordance with the basic principles regarding religious liberty as entailed in the above-mentioned official documents, thus ensuring that religious repression in Laos comes to an end.

Yours sincerely and respectfully

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Ústava Vaší země a Mezinárodní listina lidských práv ratifikovaná Vaší zemí v roce 2009 zaručují náboženskou svobodu. Přesto jsou ve Vaší zemi pronásledováni, vyháněni z domovů a dokonce zabijeni křesťané pokud se odmítnou vrátit k buddhismu nebo animistickým modlám. Prosím, prosadte u Vaší vlády a úřadů nápravu.

Také Abdullahova dcera a syn se ke mně chovali hrubě. Ale nebyli tak zlí jako on. Ale i od nich jsem byla bita. Jizvy na nohou mám po zranění od nich.

Ve svém domě nestrpěl můj otrokář mé původní kmenové jméno. Proto mi říkali Hawa. Často na mě volal „otrokyně“ nebo rasistickým výrazem jengai – negr. Zatímco on mě častoval takovými nevybíravými názvy, já mu musela říkat otče. Když jsem se zdráhala, ztloukl mě.

Osvobození

Často jsem přemýšlela o útěku. Věděla jsem ale, že bych sama cestu domů nenašla. Takže nebylo východisko.

Když jsem byla jednou ve vesnici, potkala jsem se s člověkem, který vyhledával a osvobozoval otroky. Řekl mi, že válka mezi Súdánem a Jižním Súdánem skončila. Spolu s ním jsem šla do Abdullahova domu. Prosil mne, abych počkala venku. Na dálku jsem viděla, jak s Abdullahem mluví.

Když potom přišel za mnou, řekl mi, že půjdeme společně do Jižního Súdánu. Ab-

dullah to však nenechal jen tak a ptal se mě, zda ho chci opravdu opustit. Třásla jsem se nervozitou a vyhrkla ze sebe ano. Rozhněval se a křičel, co proti němu mám. Mlčela jsem. Potom jsem dostala strach, že změni svoje rozhodnutí a vůbec mne nenechá odejít.

Na zpáteční cestě se můj osvoboditel choval velmi přátelsky. A když jsem přišla domů, do „země Dinků“, pocítila jsem obrovskou radost. Náhle jsem se cítila svobodná. Věděla jsem. Že si sama můžu hledat práci a nikdo mě nebude nutit.



Šťastná Abuk Alieu You

Opět v kostele

Jsem šťastná, že mohu jít zase do kostela. Jako dítě jsem chodila do katolického kostela a tančila „Aleluja tance“. Měla jsem kostel ráda, protože tam farář vykládal o Ježíši. Během nuceného pobytu v Súdánu nebyla nikdy o Ježíšovi řeč. To mi velmi chybělo.

Jsem vděčná za svoje osvobození z otroctví. Moc děkuji i za startovací balík a kozu. S

touto podporou mám naději.

20 let osvobozování otroků

V roce 1995 se CSI podařilo osvobodit v Súdánu první otroky. Ještě po 20 letech patří osvobozování otroků v Súdánu a jejich repatriace do vlasti k trvalým úkolům CSI. Naší organizaci se za tu dobu podařilo osvobodit více než 100 000 bývalých otroků nazpět do vlasti – Jižního Súdánu.

Nigérie: Stále a znovu na útěku

Těhotná Mary Musa Ali musela uprchnout před terorem Boko Haram. V křesťanském uprchlickém táboře ve městě Maiduguri se cítí bezpečně a je ráda, že se opět setkala se svým mužem.

Stovky tisíc Nigérijců prchají před útoky Boko Haram a dalších džihádistů. Ti šťastnější najdou dlouhodobé útočiště u příbuzných nebo přátel v některém z větších měst. Takové štěstí ale mladá Mary Musa Ali neměla. Mladá maminka vypráví, jak jako těhotná žena přežila svůj několik měsíců trvající útěk.



Na fotografiích je Mary Musa Ali.

Boko Haram zaútočil na naši vesnici

Pocházím z Pulky (svazový stát Borno). Když se teroristé z Boko Haram v srpnu 2014 přiblížili k naší vesnici a začali ji ohrožovat, uprchla jsem se svými třemi dětmi do hor. Při útěku jsem ztratila kontakt se svým manželem. Když jsem viděla, že nás džihádisté dál pronásledují, snažili jsme se utéct co nejdál. Po několika dnech jsme dorazili do města Kolofata v Kamerunu. Podmínky v uprchlickém táboře byly zoufalé. Mnoho lidí, zejména dětí, bylo ne-

mocných a mnoho jich zemřelo. To mě vyděsilo, a tak jsem po měsíci opět opustila tábor. Přešli jsme s ostatními vysídlenci zpět do Nigérie a bez prostředků se usadili ve městě Mubi (svazový stát Adamawa). Město napadli 29. října 2014 povstalci. Znovu jsme utekli do Kamerunu a odtud přes hranice do Yola (hlavního města státu Adamawa).

Šťastné shledání

Nikoho jsem tam neznala a tak jsem se rozhodla odejít do Maiduguri. Dozvěděla jsem se, že většina lidí z naší vesnice uprchla právě tam. Naštěstí jsem se tam setkala s bratrem. Řekl mi, že můj manžel byl v Kamerunu. Zavolal mu, že jsme v Maiduguri a manžel byl zanedlouho zase s námi. Jsem nekonečně vděčná Bohu, že se celá rodina zase sešla. Nejprve jsme žili nějakou dobu u muslimských příbuzných. Později jsme našli útočiště v uprchlickém táboře, který je provozován církví. Tady je o nás dobře postaráno. Během těch několik měsíců na útěku jsem byla těhotná. Děkuji Bohu, že mě i ještě nenarozené dítě ochránil. Dítě se narodilo až v tomto táboře.



Křesťanští uprchlíci



rozdělování pomoci

Diecéze Maiduguri zřídila tábor pro křesťany různých církví. CSI ve spolupráci s partnerem – Komisí pro spravedlnost rozvoj a mír poskytuje uprchlíkům jako je Mary Musa Ali potraviny a každodenní potřeby.

Reto Baliarda - CSI

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“
sv. František z Assisi**

Sýrie - Ekonomické sankce jsou horší než válka



Nad Středozemním mořem vlaje prapor s hvězdami a pruhy, Blízkým východem teče křesťanská krev a v Evropě vládne apatie, vykreslil současnou situaci v Sýrii patriarcha Ignác Josef Younan III. pro agenturu Zenit. Nejvyšší představitel syrsko-katolické církve promluvil na sympoziu v Římě, které organizovaly italské neziskové organizace spolu s asociací pákistánských křesťanů v Itálii, a nešetřil kritikou. Nejvážnější tragédií pro syrský lid jsou dnes hospodářské sankce, zdůraznil, neboť dopadají tíživěji než válka, podlamují národ a vydávají jej do rukou teroristů. Politicky korektní jazyk, který Spojené státy vyvážejí do světa spolu se svými bombami, by se měl nahradit mlouvou v pravdě a lásce,

vyzval patriarcha Younan. Typickým příkladem mediální manipulace, kterou rovněž napadl, je popis ruského zásahu v Sýrii. V této souvislosti byl zveřejněn údajný výrok představitelů moskevského patriarchátu, který měl ruskou operaci označit za „svatou válku“. Jak však upřesnil syrský patriarcha, z Moskvy zazněl jiný hlas: Kdo bojuje proti teroristům, válčí za spravedlivou a svatou kauzu“. A to se podstatně liší od svaté války proti jinému náboženství, podotýká patriarcha Younan a dodává: V Rusku ostatně žijí miliony muslimů a požívají všech příslušných práv.

Zdroj: RV

O. Samir: Role muslimů v boji s IS je nezastupitelná



Pokud jsou muslimové proti terorismu, proč nevycházejí demonstrovat na ulice evropských měst, aby veřejně vyjádřili svůj nesouhlas? – ptá se v kontextu pařížských útoků o. Samir Khalil Samir SJ, egyptský jezuita a islamolog, který je rektorem Papežského Institutu východních studií. Připomíná, že muslimové jsou takových protestů schopni. Ukázali to v Egyptě, když nesdíleli radikální názory prezidenta Mursího. V boji s Islámským státem mají nezastupitelnou roli. Důležité je totiž zvítězit nad ním nejen vojensky, ale také ideově. Je potřeba ukázat, že nejde o jednu

z možných interpretací islámu. I když nelze říci, že to, co dělají teroristé, nemá s islámem nic společného – zdůrazňuje O. Samir:

„Část muslimů tvrdí, s odvoláním na Korán a na ranou islámskou tradici z doby Mohameda, že islám je dnes slabý, protože nezachovává věrnost původním vzorům z prorokovy doby, to znamená, že nešíří po světě víru všemi možnými prostředky. Právě takový byl raný islám. Nijak se nepodobá například judaismu, v němž Židům stačí, že jsou vyvoleným národem, a

vyhýbají se jakémukoli proselytismu. Islám se od prvopočátku zakládá na dobytvačné válce. Sám Mohamed vedl několik desítek válek,“ vysvětluje O. Samir.

Podle o. Samira lze očekávat v západních zemích další útoky. Západ a křesťané jsou totiž historicky hlavním nepřítelem islamistů. Za velkou překážku v boji proti Islámskému státu považuje o. Samir dvojakost bohatých arabských zemí, jako je Saúdská Arábie. Oficiálně deklaruje nepřítelství vůči teroristům, ale na druhé straně je všeobecně známo, že patří k jednomu z finančních zdrojů této organizace.

Zdroj: RV

K modlitbě a zamyšlení

Egypt: Bishoy Boulous nebyl zařazen na seznam amnestovaných osob

Modlete se za uvězněného křesťana Bishoye Armia Boulouse, který zůstává za mřížemi i poté, co se egyptský prezident rozhodl propustit stovku vězňů v rámci amnestie. Mezi lidmi, kterým Abdel Fattah al-Sisi udělil milost, jsou také dva novináři z al-Džazíry, uvěznění krátce po zveřejnění reportáže o nepokojích v roce 2013.

Bishoy byl zadržen kvůli publikování zpráv o útocích na křesťanská společenství v Horním Egyptě. Vyměřený trest si již odpykal a měl být propuštěn letos v květnu. Mladý manžel a otec byl v minulosti obviněn také z „rouhání“ kvůli své snaze o změnu údaje o náboženské příslušnosti na identifikační kartě. Bishoyův advokát tvrdí, že lhůta vyměřená pro vyšetřování tohoto obvinění již vypršela a proto předložil egyptskému generálnímu prokurátorovi oficiální stížnost na špatné zacházení s klientem a neoprávněné zadržování.

Bishoy Boulous

Bishoy, známý také pod svým původním jménem Mohamed Hegazy, byl před konverzí ke křesťanství vychováván jako muslim. V prosinci 2013 byl zadržen během protikřesťanských násilností v Minjá. Příslušníci bezpečnostních složek tehdy tvrdili, že pracuje pro americkou televizní stanici The Way TV.

Zdroj: Release International

Laos: Křesťan zemřel, aniž se dozvěděl výsledek svého odvolání



Křesťanský vedoucí zemřel 17. září na následky zdravotních komplikací způsobených dlouhým pobytem ve vězení, ve kterém se ocitl kvůli své víře. Přestože byl Tiang Kwentianthong na základě odvolání propuštěn, soud až do jeho smrti nevynesl konečný rozsudek, přestože tak měl učinit již před více než 150 dny.

Tiang byl jedním z pěti křesťanských vedoucích zadržených 24. června 2014 a obviněných z pochybení v souvislosti s nezajištěním zdravotní péče. Křesťané se tehdy modlili za nemocnou ženu, která později zemřela. Tiang a ostatní čtyři vedoucí byli v únoru 2015 shledáni vinnými z údajného podílu na úmrtí, odsouzeni k devíti měsícům odnětí svobody a peněžité pokutě.

Ve vazbě Tiang požádal o léčbu zhoršující se cukrovky, odpovědné orgány však jeho žádost zamítly. Od zadržení loni v červnu až do propuštění 20. března 2015 mu nebyla poskytnuta vůbec žádná zdravotní péče. Příbuzní ho bezprostředně po propuštění

převezli do nemocnice.

Po vynesení rozsudku se Tiang a ostatní křesťané 6. března 2015 odvolali se zdůvodněním, že pro rozhodnutí soudu neexistuje žádný věcný ani zákonný důvod. Přestože odvolací soud má ze zákona 45 dní na vynesení konečného rozsudku, Tiang zemřel po 196 dnech, zatímco na výsledek odvolání stále čekal.

Tiang v červenci doprovázel čtveřici křesťanských vedoucích – br. Pupheta, s. Kai-thong, br. Muka a Mr. Hasadee k nedávno obrácené křesťance, která již téměř pět let trpěla zdravotními komplikacemi. Vedoucí se za ni modlili dva dny, když se však její stav nezlepšoval, odvezli ji do nemocnice, kde ji lékaři ošetřili a propustili. Krátce po návratu domů zemřela.

Zatímco se příbuzní snažili získat povolení k uspořádání křesťanského pohřbu, 23. června dorazili do jejich domu policisté a pokusili se je přinutit, aby se zrekli své víry a od záměru uspořádat křesťanský pohřební obřad upustili. Zastupitelé nakonec pověřili skupinu buddhistických mnichů, aby pohřeb zajistili oni. Tiang a ostatní křesťanští vedoucí byli zadrženi.

Ani ve věci odvolání zbývajících čtyř křesťanských vedoucích dosud nepadlo žádné rozhodnutí.

Zdroj: Persecution.com NewsRoom

Sýrie: Situace pronásledovaných křesťanů je stále kritická

Masová migrace neustává a přes Turecko proudí do Evropy stále další a další Syřané. Současná krize zhoršuje vyhlídky Sýrie, že by se mohla někdy v budoucnu znovu postavit na nohy; devastující vliv má také na místní církev. Zatímco zástupy mladých křesťanů a rodin z pochopitelných důvodů touží Blízký východ opustit, jejich pastoři a kněží si ze stejně pochopitelných důvodů přejí, aby zůstali – což ovšem neudělají, pokud nedostanou žádnou záruku bezpečí.

V každém konfliktu jako první utečou bohatí. Když začne být život doma nesnesitelný, přidává se k nim střední třída; přes hra-

nice prchají do táborů, kde čekají a doufají, že boje skončí a budou se moci vrátit domů a do práce. Když však boje neskončí, hledají alternativy, včetně služeb pašeráků lidí. Chudí lidé však nemají příliš na výběr, neboť jim chybí potřebné prostředky. Zůstávají tedy doma a na vlastní oči vidí, v jakém prostředí vyrůstají jejich děti – traumatizované, týrané, bez možnosti stálého vzdělávání.

Některé uprchlické tábory jsou pro příslušníky menšin příliš nebezpečné. Proto mnozí křesťané doufají, že naleznou útočiště v kláštrech, kostelích, křesťanských školách a dalších příhodných zařízeních. A tak místní církev nese břemena druhých, vysvětluje Elizabeth Kendall ve své zprávě pro RLPB. Celosvětová církev se musí o tato břemena podělit a poslat nezbytnou pomoc lidem, kteří se o uprchlíky starají, avšak pouze prostřednictvím spolehlivých křesťanských organizací.

Krize, kterou procházejí Kristovi následovníci na Blízkém východě, je doslova existenční. Pochopitelně je zapotřebí křesťanské rodiny zachránit. Bezpečné přístavy je pro ně však zapotřebí budovat nejlépe v jejich tradičně křesťanské domovině, kde budou moci uchovávat své dědictví a kulturu, scházet se k bohoslužbám a posílat své děti do škol, ve svobodném a bezpečném prostředí. Naděje Syřanů, že to jednou bude opět možné, dosud žije... posilovaná vírou a zakotvená v Božím zaslíbení, které nalezneme v Izajáši 19,23–25. Kéž se Bůh zastane pronásledovaných obyvatel Blízkého východu a nepřestává budovat svou nezdolnou církev.

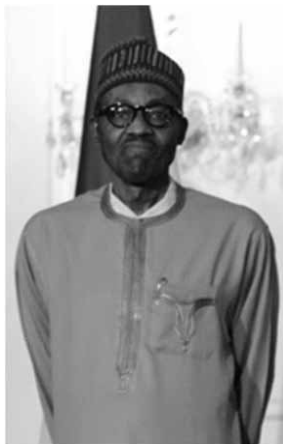
Zdroj: Religious Liberty Prayer Bulletin [RLPB]



Modlete se za ochranu a zaopatření uprchlíků z Blízkého východu.

Nigérie: Vysvobození zajatců zadržovaných radikály z Boko Haram

V průběhu září nigerijské vojenské oddíly vysvobodily nejméně deset unesených žen a dětí zadržovaných radikály z islámského extrémistického hnutí Boko Haram. Armádní mluvčí, plukovník Sani Kukašeka Usman, v prohlášení pro sdělovací prostředky uvedl, že k vysvobození zajatců došlo při likvidaci táborů Boko Haram ve spolkovém státě Borno na severovýchodě země.



Prezident Buhari

Během přípravy této zprávy jsme se dozvěděli, že 27. října armáda podnikla další úspěšnou akci, při které bylo osvobozeno více než 300 lidí. Přestože totožnost těchto zajatců není známa, je možné, že se mezi nimi nacházejí i některé unesené křesťanské dívky z Čiboku.

Islámská extrémistická skupina původem z Nigérie využila desítky žen a dívek při nedávných sebevražedných bombových útocích v Nigérii i sousedních zemích – Čadu, Kamerunu a Nigeru. Existují obavy, že k těmto útokům násilím přinutili i unesené školáčky.

Prezident Muhammadu Buhari byl do funkce zvolen letos v březnu a v rámci předvolební kampaně slíbil, že se vypořádá s radikály, kteří za posledních šest let připravili o život přibližně 20 000 lidí. Od jeho nástupu zemřela více než tisícovka dalších. Nejméně dva miliony obyvatel byly vyhnány ze svých domovů, někteří se v zoufalém hledání bezpečného místa k životu vydávají i za hranice. Začátkem letošního roku spojené vojenské jednotky z Čadu a Nigérie vyhnaly extrémisty z přibližně 25 měst obsazených před ně-

kolika měsíci radikály z Boko Haram, kteří na území části Nigérie vyhlásili islámský chalífát, podporující samozvaný Islámský stát na Blízkém východě. Povstalci se však od té doby do oblastí pravidelně vrací a podnikají bleskové útoky po kterých okamžitě mizí, někdy páchají i sebevražedné atentáty.

Zdroj: International Christian Concern

Jemen: Tři křesťanští konvertité zavražděni pro svou víru

V uplynulých měsících byli v Jemenu zavražděni tři bývalí muslimové – s největší pravděpodobností proto, že se před lidmi přiznali ke své víře v Krista. Přestože v souvislosti s vraždami nebyl nikdo zatčen, existují důkazy o jejich náboženské motivaci.

K prvnímu incidentu došlo začátkem září. Místní křesťan byl přepaden ve městě Taiz v jihovýchodní části země, útočník do něj vystřelil 15 až 20 nábojů. Vrahem byl pravděpodobně člen organizace „al-Kajda na Arabském poloostrově“ (Al Qaeda in the Arabian Peninsula, AQAP). „Členové AQAP, které osobně znal, mu šest měsíců vyhrožovali zabitím,“ uvedl zdroj blízký oběti. „Rodina věděla o jeho náboženském vyznání více než deset let a přestože se bezpochyby jednalo o zdroj napětí, příbuzní ho nikdy neohrožovali na životě.“



Modlete se za bezpečí konvertitů od islámu.

Příběh druhého zavražděného muže byl jiný. Horlivý evangelista byl 2. října zastřelen ve svém domě a zanechal po sobě manželku a dospívajícího syna. „Mnoha lidem se jeho konverze vůbec nelíbila,“ poznamenal přítel zavražděného muže a podpořil všeo-

becně rozšířený názor, že ho mohl zabít někdo z rodiny nebo blízký příbuzný. Kvůli víře mu místní muslimové nejen vyhrožovali, ale dokonce mu někdo zapálil dům. Podle informací přítele křesťan skutečně toužil oslovit lidi ve svém okolí Dobrou zprávou o Ježíši: „Měl plán a vizi (pro ztracené)... Pevně doufáme, že Bůh tyto lidi nadpřirozeně osvítí, aby jim došlo, čeho se dopustili.“

Občanská válka v Jemenu trvá od března 2015 a má na svědomí všeobecně rozšířený chaos, bezzákonnost a četné oběti na životech. Společně s eskalací násilí se křesťané stále častěji stávají terčem radikálů, protože nezapadají do společenských norem, ke kterým patří i islámské vyznání. Bylo to zřejmě i v případě dospívajícího konvertity od islámu, který byl rovněž nedávno zavražděn – někdo po něm vystřelil protitankový granát. „Vliv rodiny v Jemenu není možné podcenit,“ uvádí zdroj obeznámený s místní situací. „Příbuzenské struktury v Jemenu, stejně jako ve většině zemí na Blízkém východě, se snaží člověka tlačit k dodržování společenských norem, zejména co se týče oddanosti islámu.“

Muslimové tvoří v Jemenu 99,9 procent z celkového počtu obyvatel a platí zde islámský právní řád šaría.

Zdroj: Morning Star News

Pákistán: Významný pokrok v oblasti náboženské svobody

Šahbáz Bhattí byl před čtyřmi lety zavražděn, protože kritizoval nechvalně proslulé zákony proti rouhání. Nedávno jeho bratr Paul Bhattí vystoupil v parlamentu Spojeného království se zprávou, že se situace v oblasti náboženské svobody v jeho zemi zlepšuje.

Za posledních 20 let si nábožensky motivované násilnosti v Pákistánu vyžádaly odhadem 60 000 obětí. Paul Bhattí si je dobře vědom, jakým hrozbám jsou křesťané a příslušníci ostatních menšin v Pákistánu vystaveni. „Stále stojíme tváří v tvář kruté realitě násilností páchaných na bezmocných a slabých, kteří se nemohou bránit.“ Sou-

časně však vyjádřil i optimismus: „S radostí vám mohu říct, že cítím a na vlastní oči vidím, jak se Pákistán mění.“ Příčinou jsou zejména úspěšné vojenské i civilní akce proti terorismu, včetně vydaného zákazu extrémistických organizací, který teroristické akce značně omezil.

Naneštěstí ustanovení o rouhání, obsažená v oddílech 295 a 298 pákistánského trestního řádu, stále zahrnují trest smrti. Současně neexistují žádná ustanovení, která by postihovala případy smyšleného obvinění nebo vydání křivé výpovědi o rouhání. Loni v říjnu láhaurský vrchní soud potvrdil trest smrti pro křesťanskou matku Asiu Bibi, kterou kolegyně nařkly, že znečistila zdroj pitné vody a rouhala se proti islámu.

Po atentátu na bývalého guvernéra Paňdžábu Salmána Tásíra, který mimo jiné vystupoval proti trestu smrti pro Asiu Bibi, nejvyšší soud potvrdil vyměřený soud pro jeho vraha, Mumtáze Kadrího (Kadří byl členem guvernérovy vlastní ochranky). „Kéž jsou pro nás inspirací a zdrojem odvahy všichni, kdo nás předešli na věčnost, protože se i za takovou cenu postavili za pokoj, spravedlnost a jednotu,“ shrnul své vystoupení Paul Bhattí a na závěr vyjádřil přesvědčení o možnosti nastolení mírumilovné, tolerantní a nábožensky pluralitní pákistánské společnosti, tak jak si ji představoval zakladatel Pákistánu, Muhammad Ali Džinnáh.

Zdroj: Christian Post

Kardinál Bo varuje před nárůstem buddhistického extrémismu

Myanmar. V souvislosti s prvními svobodnými volbami po 25 letech varuje kardinál Charles Bo (foto) před nárůstem vlivu extrémistických skupin vedených buddhistickými mnichy. Toho rázu je Sdružení na obranu rasy a náboženství, založené v roce 2014 na vlně útoků proti muslimské menšině, která představuje asi 7% obyvatelstva této země. Od roku 2012 v potyčkách podněcovaných buddhistickými mnichy přišly o život stovky lidí z muslimské etnické skupiny rohingya, tisíce utekly po moři a 150 tisíc jich žije v

uprchlických táborech.

„Představa, že Barma musí mít pouze jednu rasu a jedno náboženství, není přijatelná,“ kritizuje myanmarský kardinál působení buddhistických mnichů z etnika Bamar, k němuž náleží většina obyvatel Myanmaru, jak se dnes Barma nazývá.



Arcibiskupa hlavního města Nay Pyi Taw znepokojují rovněž nové zákony přijaté letos v září pod nátlakem buddhistických extrémistů. Předpisy diskriminující etnické a náboženské menšiny nařizují například registraci žen, které se chtějí vdát za muže jiného vyznání, a zavádějí administrativní kontrolu nad konverzemi. Kardinál Bo apeluje také na vůdkyni opozice, laureátku Nobelovy ceny míru Aun Schan Su Ťij, aby promluvila a postavila se na obranu pronásledované menšiny.

Zdroj: RV

Tanzanie: Radikálové hrozí vymýcením křesťanství

22. září islámští radikálové v severozápadní Tanzanii zapálili tři církevní budovy. Požár zničil veškeré vnitřní vybavení, naštěstí nebyl nikdo zraněn. „Znepokojuje nás skutečnost, že všechny tři požáry byly založeny v rozmezí pouhých dvou hodin,“ uvedl pastor Vedasto Athanas ze sboru Living Water International (Mezinárodní společenství ‚Živá voda‘). „Ještě znepokojivější jsou však výhrůžky, které dostáváme od muslimských extrémistů a ve kterých vyjadřují svůj úmysl ‚zredukovat‘ počet církevních budov v oblasti.“

K útokům došlo v době, kdy tanzánská církev zažívá nebývalý růst. Kvůli žhářským

útokům se 850 křesťanů nemá kde scházet k bohoslužbám. „Přišli jsme o všechno – o samotné budovy, o židle i o hudební nástroje,“ dodal pastor. „Naši členové se nemohou společně scházet. Prosíme o modlitby v tomto nelehkém období.“



Modlete se za ochranu křesťanských společenství v Tanzanii.

Není to poprvé, co se křesťanská společenství v Tanzanii stala terčem žhářů z řad extrémistů. V lednu zapálili církevní budovu v okrese Muheza. Ve stejném okrese také muslimští rodiče zbili a pokusili se upálit dceru, která se po sňatku s křesťanským manželem obrátila ke křesťanství.

Podle knihy Operation World tvoří křesťané přibližně 54 procent z celkového počtu obyvatel Tanzanie, muslimové 31 procent. Muslimové donedávna křesťany a jejich aktivity do značné míry tolerovali, než došlo k polarizaci mezi umírněnými a radikálními muslimy.

*Zdroj: Christian Post,
Hlas mučedníků USA*

Sýrie: Unesený křesťanský vedoucí propuštěn ze zajetí!

S radostí vás informujeme, že P. Jacques Mourad byl 10. října propuštěn na svobodu. Přívrženci Islámského státu (IS) unesli syrského kněze 21. května při razii v klášteře Mar Elían v Karajtínu v muháfaze Homs. Okolnosti propuštění nejsou dosud známy, místní zdroje v Damašku však potvrdily, že se duchovní nachází v dobrém zdravotním stavu a již brzy by měl dorazit do syrského hlavního města. Po propuštění se P. Mourad zúčastnil bohoslužby v blíže neurčeném

městě nedaleko Homsu.

Začátkem srpna oddíly bojovníků Islámského státu Karajtín obsadily a zajaly další křesťany. 20. srpna se objevily první důkazy o zničení kláštera Mar Elian. 1. října se na internetu začalo šířit další video zveřejněné IS, zachycující srpnové shromáždění více než 50 křesťanů v Karajtínu. Křesťané se na videu podpisem zavazují, že budou IS platit „džizju“ (daň vybíraná od lidí, kteří se podrobí islámu) a vyvarují se jakýchkoli veřejných forem vyjadřování neislámské víry. Podle jiných zpráv přívrženci IS v září popravili syrského křesťana Fahída Chazála za to, že odmítl jejich podmínky přijmout.



Vyprošujte Sýrii pokoj. (Fotografie: Flickr / Freedom House (cc))

Další ukrutnosti, včetně nedávné popravy trojice syrských křesťanů, posilují obavy o osud přibližně 200 křesťanů, které přívrženci Islámského státu dosud zadržují. Syrští křesťané prosí o pokračující modlitby za pokoj ve své zemi a za všechny, kdo jsou neustávajícími násilnostmi postiženi.

Zdroj: Middle East Concern

Indonésie: Extrémisté vypálili několik modliteben

V indonéské provincii Aceh nedávno došlo k násilným střetům mezi extrémisty (dožadujícími se ukončení činnosti křesťanských společenství) a místními věřícími. Podle dostupných zpráv radikálové vypálili čtyři modlitebny v jižní části provincie.

13. října přišel jeden člověk o život a další čtyři utrpěli zranění při bojích u modlitebny v

okrese Aceh Singkil, když se křesťané snažili bránit svou budovu před stovkami ozbrojených radikálů. Podle neověřených zpráv byl zmíněnou obětí křesťan, který zemřel po zásahu střelnou zbraní do hlavy, úřady však jeho totožnost dosud nepotvrdily.



Škody způsobené požárem.

V Acehu platí islámský právní řád šaría.

K nárůstu napětí došlo v souvislosti s požadavkem radikální islámské mládežnické skupiny, aby státní orgány nařídily demolici 21 církevních budov v provincii Aceh – údajně kvůli tomu, že křesťané nemají potřebná povolení. Podle vyjádření policistů místní úřady s jejich požadavkem souhlasily, agresivní stoupenci tvrdé linie však přesto „vzali záležitost do svých rukou“. V reakci na incident indonéský prezident Joko Widodo vyzval k uklidnění situace a odpovědné orgány k přijetí opatření vedoucích k „opětovnému dosažení náboženského smíru“.

Zdroj: Release International, Christian Solidarity Worldwide



**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“
sv. František z Assisi**

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Mgr. Adlt Miroslav, ThDr Adámek Milan, Áron Jiří, Balnarová Hermína, Bastlová Vlasta, Benda Jan, Beneš Alfons, Benák Vladimír, Bergerovi Miroslav a Iva, Dr Beránek Alois, Beránek Josef, Bezděč Jan, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechová Marie, Boráková Zdenka, Bouchal Pavel, Boudný Jaroslav, Brůna František, Burget Radek, Busková Milada, Běhanová Ludmila, Bílek Ondřej, COOP, Mgr. Cano Miroslav, PhDr Ceko-ta Vojtěch, Čápek František, Čechová Marta, Čermák Zdeněk, Černuška Pavel, Chalupski Michal, Chalupská Zdenka, Charouzová Anna, Ing Chlápek Tomáš, Chrudinovi, Daňková Eliška, Doležalová Ludmila, Doležel Radek, Dolníčková Hedvika, Ing. Dosoudil Pavel, Dostalíkovi Ladislav a Libuše, Drbálková Jana, Drdla Karel, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Mgr. Dudoví Jaroslav a Vladěna, Dřevjaná Uršula, Faicová Josefa, Ing Fajmon Vladimír, Felner František, Fibířová Irena, Fojtík Josef, Fouskovi Slávka a František, Frolková Noela, Frydrychová Věra, Fujáková Růžena, Gabriellová Anežka, Geiger Milan, Gelnar Mojmír, Gerža Pavel, Gondorčín Juraj, Gorka Artur Andrzej, Grecmanová Marie, Grimová Magda, Grubhoffer Stanislav, Hana a JUDr. František Borkovi, Hanousek Martin, Mgr. Hanák Martin, Hasalová Jiřina, Haškova Dominika, Herynková Miloslava, Ing Holan Martin, Holečková Běla, Ing Holub Vítězslav CSc, Holubová Lidmila, Homola Bedřich, P. Hradil Radovan, Hronek František, Hrubý Antonín, Janečková Dagmar, Janoušek Martin, Jansa Petr, Jargusová Anděla, Jebousek Josef, Jelínek Severín, MUDr. Jiříčková Barbora, Joudal Karel, P. Juchelka Gabriel, Jurásková Zdeňka, Jónová Veronika, KUBIK A.S., Kacálková Helena, Kadeřábková Hana, MUDr. Kadlecová Jana, Kadlecová Marie, JUDr. Ing. Karas Jiří, Kašicová Jaroslava, Kašpárková Jarmila, Klášter sester řádu Navštívení Panny Marie v Kroměříži, Klement Jan, Klimešová Celestina, Klimková Anna, Knob Vilibald, Knotková Marie, Kochová Jana, Kolečkářová Anna, Kolářová Hana, Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti České Budějovice, Kopecký Josef, MUDr. Kopečná Eva, Kopečná Jiřina, Korejs Viktor, PaedDr Kotyza Karel, Koutová Marie, Mgr Kovac Peter, Kovář Jan, Košťáková Olga, Krejčí Markéta, Krzysková Anna, Král Karel, Krčková Anna, Kudla Martin, Farní sbor česko-bratrský Třebíč, Kunčarova Anežka, Kuráň Zdeněk, Kvapil Martin, Kysucan Jaroslav, Kšířová Alice, Lacinová Alžběta, Larisch Vilém, Lazebníček Lukáš, PhDr Lesová Irena, Lišková Jitka, Ing. Loub Josef, Luba Antonín, Luliakovi Josef a Marie, Magáňová Vilma, Majtanová Jitka, PhDr. Mančalová Jana, Marečková Eliška, Marková Jana, Matula Jaroslav, Matušů Marie, Matušů Anežka, Michlovi Jindřich a Lucie, Mikšátková Jana, Miškovská Eugenie, Mlejnecký Jiří, Mládek Pavel, Ing. Mostecká Dagmar, Motanová Marie, Muhlová Irena, Mužíková Eliška, Müllerová Karla, Müllerová Ottilie, Navrátil Milan, Navrátilová Věra,

Mgr Neudert Jan, Novosad Antonín, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Nový Leoš, Mgr. Němečková Marcela, Ondruš Jiří, PharmDr. Ondráčková Marie, Orlíková Marie, Mgr Pala Josef, Papež Bedřich, Mgr Papicová Ludmila, Pavelková Anežka, Pavelková Eva, Pavlíková Bohumila, Pecháčková Martina, Pesko Jaroslav, Petřina Milan, Petřík Augustin Mario, Pikeš Václav, Podestátová Jaroslava, Pohunková Miroslava, Pokorná Marie, Polcar Vladimír, PhDr. Poláková Jolana, Poláček Karel, P. Mgr. Poláček Bohumil, Pomkla Petr, Mgr. Popelová Marta, Popovská Marie, Pospíšil Stanislav, Potůčková Sylva, Prasková Elfrída, Prchlíková Jarmila, Procházka Vít, Procházková Eva, Prokop Tomáš, Przeczekovi František a Eliška, Ptáček Bořivoj, Purkrábková Růžena, Páralová Marie, Půlpánová Hana, Radíková Marie, Raszyková Ludmila, Redemptoristé Frydek Místek, Rohovská Veronika, Románková Emilie, MUDr. Rádlová Marie, Ing. Rázek Adolf, Rýznar Jan, Řičánková Blanka, Řk farnost Veselí nad Moravou, Řk. farnost Vysoké Popovice, Řk. farnost Starý Jičín, Řk farnost Louhovice pod Blaníkem, Saprofinová Ludmila, Schneider Václav, Schreiber Václav, Sedlák Josef, Sekyrka Michael, MUDr Skovajsa Petr, Slámová Eva, Smejkalová Terezie, Smolen Štěpán, Sobek Oldřich, Sojka Bohumír, Sovadinová Marie, Společenství Petra a Pavla Stařeč, Staffa Jan, Stoklásek Josef, Svobodová Antonie, Ing. Svobodová Eva, Ing Svět Jiří, Synek Luděk, Šalovský František, Šandrejová Jana, Ing. Šenkýř Jiří, Šeredová Anna, Šimonová Květoslava, Ing Škarek Jan, Šnajdar Martin, Šouláková Marie, Štorchová Marie, Šťastný Jakub, Ing Tichý Borek, Tobola Petr, Tomeček Eduard, Tomková Marie, Tomášek Tomáš, MUDr. Tonar Zbyněk, Trbolová Alena, Turičik Marcel, Tutokýová Hana, Vala Miroslav, Valentová Lidmila, Valerovi Tomáš a Renata, Valeš Václav, Valná Krista, Vančíkovi Jaroslava a Alois, Vaněk Přemysl, Vaňková Jiřina, Veverová Marta, Večeřová Jiřina, P. Mgr. Vlček Josef, Ing Vochoc Jan, Vojáčková Marta, Vokatá Ludmila, Volfová Ludmila, Vondrák Luděk, Vondrášek Adolf, Vondráčková Miluše, Vopelková Ludmila, Ing Voplakal Miloš, Ing. Voplakalovi Karel a Marie, Václavík Jan, Vágnerová Marie, Vítovi Zdeněk a Pavlína, Vítová Marie, MUDr Waldhauser Vít, Ing. Wanderburg Petr, MUDr. Weinberger Vojtěch, Wolf Hugo, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, Záleský Petr, Zálesák Josef, Zbranková Anna, Zechovská Monika, Ing Zeman Václav, Zemanová Jiřina, Zieglerová Marie, Zlámalíková Irena, MUDr Zítková Ludmila, Ing. Arch. Žalud Stanislav, Žárská Marie, Ing Žingor Daniel, Žlebek Jiří

***Děkujeme také všem,
kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména
nebyla čitelná nebo jsou dárci anonymní.***



Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC



Česká pošta

Placeno převodem
982507-0334/2011
Nové Město nad Metují
549 01

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Članku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

ČSOB Československá obchodní banka

č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.